Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0005

Ajutorul umanitar într-o perioadă marcată de o multitudine de crize – reafirmarea principiilor noastre pentru un răspuns mai eficace și mai ambițios la crizele umanitare

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2026 referitoare la ajutorul umanitar într-o perioadă marcată de o multitudine de crize – reafirmarea principiilor noastre pentru un răspuns mai eficace și mai ambițios la crizele umanitare (2025/2085(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolele 208 și 214 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

– având în vedere articolul 3 alineatul (5) și articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

– având în vedere Convențiile de la Geneva din 1949 și Protocoalele adiționale la acestea,

– având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, ratificată de UE și de toate statele sale membre,

– având în vedere Rezoluția 2730 (2024) a Consiliului de Securitate al ONU din 24 mai 2024 privind protecția personalului umanitar și a personalului ONU și asociat în conflictele armate,

– având în vedere Rezoluția 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al ONU din 31 octombrie 2000 privind femeile, pacea și securitatea și cele nouă rezoluții conexe ulterioare ale Consiliului de Securitate al ONU care stabilesc agenda privind femeile, pacea și securitatea,

– având în vedere Conferința Internațională pentru Populație și Dezvoltare, care a avut loc la Cairo în 1994, programul său de acțiune și rezultatele conferințelor sale dedicate analizei rezultatelor,

– având în vedere Platforma de acțiune de la Beijing și rezultatele conferințelor sale de revizuire,

– având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD),

– având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar[1],

– având în vedere „Marea înțelegere” semnată la 23 mai 2016, rapoartele anuale independente aferente, în special raportul din 2021, și cadrul privind „Marea înțelegere 2.0” și anexele la acesta prezentate în cadrul reuniunii anuale a „Marii înțelegeri” din 15-17 iunie 2021, precum și angajamentele reînnoite asumate în cadrul reuniunii anuale a „Marii înțelegeri” din 19-20 iunie 2023,

– având în vedere raportul din 23 august 2016 al Secretarului General al ONU privind rezultatele summitului umanitar mondial și angajamentele asumate de participanții la acest summit,

– având în vedere „resetarea umanitară” propusă de secretarul general adjunct al ONU pentru afaceri umanitare și coordonatorul pentru asistența de urgență, Tom Fletcher, într-un mesaj adresat Comitetului permanent pentru cooperarea între agenții al Organizației Națiunilor Unite la 10 martie 2025[2],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 10 martie 2021 privind acțiunea umanitară a UE: noi provocări, aceleași principii (COM(2021)0110),

– având în vedere foaia de parcurs a UE privind drepturile femeilor, elaborată de Comisie,

– având în vedere Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen și emanciparea femeilor în acțiunile externe ale UE (GAP III),

– având în vedere Orientările actualizate ale Uniunii Europene privind promovarea respectării dreptului internațional umanitar[3],

– având în vedere concluziile Consiliului din 10 decembrie 2018 privind femeile, pacea și securitatea și Abordarea strategică a UE privind femeile, pacea și securitatea (FPS),

– având în vedere concluziile Consiliului din 20 mai 2021 privind acțiunea umanitară a UE, din 22 mai 2023 privind abordarea reducerii deficitului de finanțare a ajutorului umanitar, din 7 mai 2024 privind protecția în contexte umanitare și din

---

1 JO L 163, 2.7.1996, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/1257/oj.

2 Mesaj din partea coordonatorului pentru asistența de urgență, Tom Fletcher, către comunitatea umanitară, 10 martie 2025.

3 JO C 303, 15.12.2009, p. 12.

24 iunie 2024 privind actualizarea Orientărilor UE privind copiii și conflictele armate,

– având în vedere concluziile Consiliului din 16 decembrie 2024 privind intensificarea sprijinului Echipei Europa pentru securitatea alimentară și nutriție la nivel mondial,

– având în vedere perspectivele mondiale pentru 2025 ale Programului Alimentar Mondial,

– având în vedere prezentarea generală pentru anul 2025 privind situația umanitară la nivel mondial a Oficiului ONU pentru Coordonarea Afacerilor Umanitare (OCHA),

– având în vedere raportul ONU Femei din 2025 intitulat „At a breaking point: The impact of foreign aid cuts on women's organizations in humanitarian crises worldwide" (Un punct de cotitură: impactul reducerilor bugetare asupra organizațiilor pentru femei în crizele umanitare mondiale),

– având în vedere raportul din 2024 al Comitetului Internațional al Crucii Roșii privind dreptul internațional umanitar și provocările reprezentate de conflictele armate contemporane,

– având în vedere raportul din 2025 al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind situațiile de fragilitate,

– având în vedere raportul special 15/2025 din 18 iunie 2025 al Curții de Conturi Europene privind ajutorul umanitar al UE gestionat de la distanță,

– având în vedere raportul coaliției Equal Measures 2030 intitulat „Constatările vizând indicele de gen al ODD din 2024: Viitorul egalității de gen în criză?",

– având în vedere declarația din 13 mai 2022 a miniștrilor de externe ai țărilor din G7 privind consolidarea acțiunilor anticipative în domeniul asistenței umanitare,

– având în vedere documentul final al celei de-a patra Conferințe internaționale privind finanțarea pentru dezvoltare, cunoscut și sub denumirea „Angajamentul de la Sevilla" (*Compromiso de Sevilla*),

– având în vedere nota de îndrumare din 2023 a Direcției Generale Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene (DG ECHO) intitulată „Promoting fair partnership with local responders in humanitarian context" (Promovarea unor parteneriate echitabile cu actorii locali în domeniul umanitar),

– având în vedere Declarația donatorilor umanitari privind clima și mediul din martie 2022,

– având în vedere angajamentele privind „consolidarea respectării dreptului internațional umanitar (DIU) prin promovarea, diseminarea și punerea sa în aplicare” și privind „protejarea personalului umanitar și medical”, adoptate de UE și de statele sale membre și de societățile lor naționale în cadrul celei de a 34-a Conferințe internaționale a Mișcării Internaționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie,

– având în vedere angajamentul privind „deblocarea și facilitarea accesului umanitar: mai multă implicare politică și diplomatică și un sprijin sporit pentru lucrătorii umanitari”, adoptat de UE și de statele sale membre în cadrul celei de a 34-a Conferințe internaționale a Mișcării Internaționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie,

– având în vedere rezoluția sa din 7 mai 2025 referitoare la un buget pe termen lung revizuit pentru Uniune într-o lume în schimbare[4],

– având în vedere rezoluția sa din 24 iunie 2021 referitoare la situația sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente în UE, în contextul sănătății femeilor[5],

– având în vedere rezoluția sa din 29 noiembrie 2018 referitoare la situația femeilor cu dizabilități[6],

– având în vedere rezoluțiile sale referitoare la ajutorul umanitar, în special cea din 15 decembrie 2021 referitoare la noile orientări pentru acțiunea umanitară a UE[7] și cea din 6 iulie 2022 referitoare la abordarea securității alimentare în țările în curs de dezvoltare[8], precum și cea din 23 noiembrie 2023 referitoare la cum să se elaboreze o strategie de ajutor umanitar inovatoare: crize actuale și crize uitate, sub reflector[9],

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen,

– având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A10-0257/2025),

A. întrucât sistemul umanitar multilateral se confruntă cu provocări fără precedent din cauza numărului mare de persoane care au nevoie urgentă de asistență umanitară și a multiplicării contextelor fragile,

---

4 Texte adoptate, P10_TA(2025)0090.
5 JO C 81, 18.2.2022, p. 43.
6 JO C 363, 28.10.2020, p. 164.
7 JO C 251, 30.6.2022, p. 80.
8 JO C 47, 7.2.2023, p. 149.
9 JO C, C/2024/4223, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4223/oj.

inclusiv o creștere a conflictelor armate în comparație cu 2023; întrucât, în 2025, se estimează că 305 milioane de persoane din întreaga lume vor avea nevoie urgentă de asistență umanitară și de protecție[10]; întrucât multitudinea de crize se referă la un set complex și interconectat de crize care se produc simultan[11];

B. întrucât se estimează că peste 319 milioane de persoane se confruntă cu o insecuritate alimentară acută la nivel mondial, aproximativ 70 % dintre aceste persoane trăind în medii fragile sau afectate de conflicte[12], în care aproximativ una din cinci persoane suferă de foame; întrucât cooperarea internațională, în special cu partenerii care sunt în măsură să ofere un ajutor substanțial, inclusiv cooperarea transatlantică, rămâne esențială pentru a aborda aceste provocări, în special în domeniul securității alimentare;

C. întrucât, până în 2030, sărăcia mondială se va găsi în proporție de peste 90 % în Africa; întrucât beneficiile nutriției, sănătății și educației sunt esențiale pentru a scoate această populație din capcana sărăciei; întrucât, în 2025, se estimează că cele mai mari nevoi umanitare se află în Africa de Est și de Sud, unde 85 de milioane de persoane au nevoie de asistență umanitară; întrucât numai criza din Sudan reprezintă 35 % din aceste nevoi;

D. întrucât situația din Afganistan pune o presiune și mai mare asupra resurselor umanitare deja suprasolicitate și înrăutățește situația dificilă a milioane de persoane, inclusiv femei și fete, care se luptă să supraviețuiască;

E. întrucât peste 122 de milioane de persoane sunt strămutate forțat la nivel mondial, după cum a demonstrat Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), aproape 60 % dintre aceste persoane trăind în medii fragile sau afectate de conflicte, iar peste 70 % dintre solicitanții de azil care sosesc în UE provenind din aceste medii[13];

F. întrucât sistemul umanitar se confruntă cu o criză majoră de finanțare; întrucât, în 2024, s-au acordat doar 43 % din cele 50 de miliarde USD solicitate de ONU pentru ajutor umanitar; întrucât desființarea programelor Agenției Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională (USAID) și reducerea ajutorului extern din partea altor donatori importanți, inclusiv a mai multor state membre ale UE, au agravat și mai mult situația și au condus la o scădere îngrijorătoare a finanțării globale pentru inițiativele umanitare, sanitare, legate de egalitatea de gen și climatice; întrucât, până în

---

10 OCHA, „Global Humanitarian Overview 2025”.
11 Centrul Comun de Cercetare, „Unraveling the polycrisis with foresight and innovation”, 26 martie 2025.
12 Perspectivele mondiale pentru 2025 ale Programului Alimentar Mondial.
13 UNHCR, *Mid-Year Trends*, 9 octombrie 2024.

iulie 2025, s-a obținut doar 13 %[14] din finanțarea necesară conform apelului ONU din 2025 pentru ajutor umanitar în vederea acordării de asistență unui număr de 188 de milioane de persoane din 72 de țări; întrucât, din cauza reducerilor USAID, peste 14 milioane de persoane riscă să moară până în 2030; întrucât acest lucru afectează, de asemenea, peste 4,5 milioane de copii cu vârsta sub cinci ani[15]; întrucât reducerile de fonduri agravează criza foametei într-un moment în care insecuritatea alimentară acută atinge un nivel record; întrucât această reducere are un impact disproporționat asupra femeilor, fetelor, persoanelor cu dizabilități și a celor care locuiesc în zone rurale și îndepărtate, amplificând inegalitățile existente[16]; întrucât organizațiile conduse de femei și organizațiile pentru drepturile femeilor locale și naționale sunt printre cele mai grav afectate; întrucât aceste reduceri pun și mai mult în pericol siguranța și bunăstarea persoanelor strămutate intern, a refugiaților și a grupurilor vulnerabile; întrucât aceste reduceri au un impact devastator asupra sănătății la nivel mondial – crescând și mai mult mortalitatea, morbiditatea și dizabilitățile generale din cauza accesului inegal la tratarea și prevenirea bolilor, la servicii și bunuri de bază și a riscului de izbucnire a unor boli infecțioase și de pandemii – și asupra securității alimentare;

G. întrucât există dezechilibre frapante de finanțare între diferite apeluri umanitare, ceea ce arată că tot mai multe crize sunt uitate; întrucât crizele uitate sunt definite ca situații de criză umanitară gravă și prelungită, în care populațiile afectate nu primesc ajutor internațional, sau primesc ajutor internațional insuficient, și în care nu există niciun angajament politic de a soluționa criza, parțial din cauza lipsei de interes din partea mass-mediei;

H. întrucât ajutorul umanitar acordat în actualul cadru financiar multianual (CFM) a fost inadecvat, ceea ce a dus la utilizarea sistematică a Rezervei pentru ajutoare de urgență; întrucât UE trebuie să le ceară altor actori să își intensifice eforturile de ajutor umanitar; întrucât ajutorul umanitar nu ar trebui doar să sprijine, ci și să mobilizeze comunitățile locale și să le implice în eforturile de ajutorare;

I. întrucât rolul legăturii dintre domeniul umanitar, dezvoltare și pace este esențial în contexte umanitare, deoarece promovează coordonarea, colaborarea și coerența între sectoare pentru a aborda cauzele profunde ale crizelor prelungite, pe lângă furnizarea de ajutor imediat; întrucât UE și statele sale membre furnizează

---

14 Casa Albă, „Reevaluating and Realigning United States Foreign Aid”, 20 ianuarie 2025.

15 The Lancet, *Evaluating the impact of two decades of USAID interventions and projecting the effects of defunding on mortality up to 2030:a retrospective impact evaluation and forecasting analysis*.

16 Salvați Copiii, *Girls Pay the Price As Aid Cuts Hit Countries with Deepest Gender Inequality*, 11 octombrie 2025.

împreună 42 % din ajutorul global pentru dezvoltare; întrucât OCDE estimează că, în 2025, asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) va scădea cu 9-17 %[17]; întrucât, până în 2027, Comisia urmărește să mobilizeze până la 300 de miliarde EUR prin intermediul inițiativei „Global Gateway” sub formă de investiții sustenabile și favorabile incluziunii; întrucât contextele fragile necesită o abordare și o strategie speciale ale UE;

J. întrucât conflictele, schimbările climatice și factorii economici sunt cele trei elemente principale care au dus la creșterea nevoilor umanitare, sunt provocate de om și reversibile, prin acțiuni concertate și eforturi colective; întrucât numărul conflictelor armate înregistrate a atins un nivel maxim în 2023; întrucât consecințele schimbărilor climatice și ale degradării mediului conduc la creșterea instabilității și a conflictelor, a pericolelor climatice, a dezastrelor naturale, a deficitului de resurse, inclusiv a insecurității aprovizionării cu apă și alimente, a strămutărilor interne și a migrației ilegale, afectând în mod disproporționat femeile și grupurile vulnerabile;

K. întrucât se înregistrează o creștere alarmantă a refuzului de a acorda acces umanitar sigur și neîngrădit persoanelor aflate în dificultate în multe contexte, inclusiv în timpul conflictelor, al dezastrelor naturale și al focarelor de boli, atât de către forțele guvernamentale, cât și în zonele controlate de actori înarmați nestatali, agravată de creșterea unor tendințe periculoase și corozive de interpretare și aplicare a DIU și a principiilor umanitare ale umanității, imparțialității, neutralității și independenței; întrucât refuzul deliberat al accesului umanitar și utilizarea sa ca armă a pentru a promova agende politice și militare încalcă obligațiile care decurg din DIU;

L. întrucât nerespectarea DIU duce la încălcări persistente și pe scară largă ale acestuia și ale dreptului internațional al drepturilor omului, cu atacuri deliberate asupra civililor, distrugerea infrastructurii esențiale, cum ar fi școlile și spitalele, vizarea lucrătorilor umanitari, violență sexuală pe scară largă și recrutarea de combatanți-copii; întrucât numărul și influența actorilor armați nestatali în conflictele mondiale sunt în creștere, iar unele dintre cele mai mortale atacuri asupra civililor au fost comise de aceste grupări armate nestatale; întrucât se produce un număr fără precedent de atacuri împotriva lucrătorilor umanitari, a populațiilor civile și a infrastructurii civile, generate în principal de conflictele din gaza și Sudan[18];

---

17 OCDE, „Cuts in official development assistance”, 26 iunie 2025.

18 OCHA, „World Humanitarian Day:Attacks on aid workers hit another record, humanitarians call for urgent action”, 19 august 2025.

M. întrucât, potrivit ONU, în 2023, peste 600 de milioane de femei și fete trăiau la mai puțin de 50 km de o zonă de conflict, ceea ce înseamnă cu peste 50 % mai mult decât cu un deceniu în urmă;

N. întrucât, în general, violența sexuală în context de conflicte a crescut dramatic, ONU înregistrând 3 688 de cazuri verificate de violență sexuală legată de conflicte în 2023, cu 50 % mai mult decât în anul precedent, femeile și fetele reprezentând 95 % din cazurile verificate, în timp ce 32 % dintre victime au fost copii[19];

O. întrucât, în perioade de conflict și criză, inegalitățile de gen preexistente sunt adesea exacerbate, ceea ce face ca femeile și fetele să fie afectate în mod disproporționat, de exemplu, de strămutare și de violența de gen, dar și de excluderea de la serviciile de salvare de vieți omenești și de la procesele decizionale; întrucât femeile, adolescentele, persoanele cu dizabilități, persoanele indigene, persoanele LGBTQI+ și persoanele în vârstă prezintă adesea vulnerabilități suplimentare și intersecționale care trebuie luate în considerare; întrucât ponderea ajutorului bilateral având obiective de egalitate de gen în sectorul umanitar a fost întotdeauna scăzută și s-a redus și mai mult în ultimii ani, stagnând la 17 %[20] în perioada 2021-2022; întrucât femeile joacă un rol esențial în contexte umanitare, în calitate de persoane care asigură prima intervenție; întrucât investițiile în egalitatea de gen salvează vieți în contexte umanitare; întrucât există dovezi că programele umanitare care iau în considerare dimensiunea de gen aduc beneficii ridicate, și anume 8 USD pentru fiecare 1 USD investit[21], însă persistă unele provocări legate de stabilirea priorităților;

P. întrucât violența împotriva femeilor, sub toate formele ei (fizică, sexuală, psihologică, economică sau cibernetică), este o încălcare a drepturilor omului, o formă extremă de discriminare împotriva femeilor și unul din principalele obstacole în calea realizării egalității de gen;

Q. întrucât mișcările anti-gen instrumentalizează din ce în ce mai mult crizele umanitare pentru a împiedica realizarea egalității de gen și pentru a delegitima organizațiile de femei, inclusiv în țările partenere ale UE;

R. întrucât copiii reprezintă jumătate din populația afectată de crize, iar încălcarea drepturilor lor are loc la niveluri alarmante, la care se adaugă o scădere drastică a finanțării pentru inițiativele și

---

19 Biroul reprezentantului special al secretarului general al ONU privind violența sexuală în cadrul conflictelor, „15th Report of the United Nations Secretary-General on Conflict-Related Sexual Violence”, 4 aprilie 2024.

20 OCDE, „Development Finance for Gender Equality 2024”, OECD Publishing, Paris, 2024.

21 ONU Femei, *Facts and figures:Humanitarian action*, 15 aprilie 2025.

programele axate pe copii; întrucât peste 473 de milioane de copii – mai mult de unul din șase copii la nivel mondial – trăiesc în prezent în zone afectate de conflicte; întrucât s-a înregistrat o creștere a recrutării de copii-soldați; întrucât copiii sunt mai susceptibili decât adulții să fie uciși sau mutilați, să fie recrutați de grupări armate și să fie victime ale violențelor sexuale; întrucât se estimează că peste 52 de milioane de copii din țările afectate de conflicte nu sunt școlarizați[22];

S. întrucât bisericile și organizațiile religioase, datorită încrederii de care se bucură în cadrul comunităților, capacității lor de a mobiliza voluntari și prezenței lor frecvente în zone greu accesibile, oferă o valoare adăugată unică răspunsului la criză; întrucât angajamentul lor pe termen lung și abordarea largă a sprijinului pe care îl oferă (combinând asistența materială și psihosocială) sunt esențiale pentru consolidarea rezilienței și a unei păci durabile,

Asigurarea respectării DIU și necesitatea unei strategii diplomatice umanitare a UE

1. salută angajamentul Comisiei față de finanțarea umanitară, UE și statele sale membre rămânând principalul donator mondial în ceea ce privește asistența bazată pe nevoile umanitare; insistă asupra obligației și responsabilității tuturor statelor și părților implicate într-un conflict de a respecta și de a asigura respectarea DIU și a dreptului internațional al drepturilor omului și asupra necesității de a acorda prioritate protecției civililor și subliniază că este important ca aceștia să rămână un obiectiv esențial al acțiunii externe a UE, inclusiv al ajutorului său umanitar; invită UE să consolideze în continuare rolul central al principiilor umanitare nenegociabile ale umanității, imparțialității, neutralității și independenței – care se află din ce în ce mai mult sub presiune – și promovarea DIU prin aplicarea unei abordări umanitare bazate pe principii și nevoi, abținându-se de la parteneriate care ar submina aceste principii; reamintește că, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din TUE, Uniunea promovează protecția drepturilor omului și contribuie la respectarea strictă și dezvoltarea dreptului internațional, inclusiv respectarea principiilor Cartei ONU, și va susține egalitatea de gen ca unul dintre principiile sale fundamentale, în conformitate cu articolul 2 din TUE, având în vedere actuala eliminare a prioritizării ajutorului umanitar, în special pentru femei și fete; subliniază importanța promovării accesului universal la servicii de sănătate sexuală și reproductivă în cadrul acțiunii umanitare a UE și al angajamentului UE de a asigura accesul la servicii de sănătate reproductivă și maternă;

---

22 UNICEF, *Not the new normal – 2024 one of the worst years in UNICEF's history' for children in conflict*, 28 decembrie 2024.

2. este alarmat de creșterea numărului de încălcări ale DIU în ultimii ani – unele dintre ele fiind raportate ca metode strategice de război; regretă restrângerea spațiului umanitar și erodarea respectării DIU și a principiilor umanitare, care generează obstacole semnificative în calea furnizării de asistență vitală în mai multe medii afectate de conflicte; condamnă ferm creșterea alarmantă a atacurilor împotriva populațiilor civile și a infrastructurii necesare pentru supraviețuirea lor, a încălcărilor grave împotriva copiilor precum și a atacurilor împotriva lucrătorilor din domeniul ajutorului umanitar; denunță nerespectarea flagrantă a protecției unităților medicale prin atacuri împotriva spitalelor, lucru care se întâmplă în aproape toate conflictele, încălcându-se astfel Rezoluția 2286 (2016) a Consiliului de Securitate al ONU din 3 mai 2016 privind protecția răniților și a bolnavilor, a personalului medical și a personalului umanitar în conflictele armate; solicită ca autorii acestor atacuri sistematice să fie trași la răspundere și invită UE să ia în considerare sancțiuni împotriva actorilor statali sau nestatali care obstrucționează în mod deliberat accesul umanitar;

3. invită Comisia și statele membre să consolideze acțiunile de prevenire a încălcărilor DIU și să remedieze problemele de monitorizare a încălcărilor DIU prin colectarea de date imparțiale și independente și prin acțiuni de promovare mai eficace, bazate pe dovezi, pentru a-i trage la răspundere pe autorii acestor încălcări; invită Comisia să sprijine mecanismele de monitorizare și raportare a provocărilor legate de accesul umanitar în medii afectate de conflicte;

4. salută adoptarea Rezoluției 2730 (2024) a Consiliului de Securitate al ONU privind protecția personalului umanitar și a personalului ONU și asociat în conflictele armate; subliniază obligația în temeiul DIU de a respecta și proteja personalul umanitar, precum și importanța sprijinirii unei acțiuni umanitare independente, neutre și imparțiale prin protejarea spațiului umanitar împotriva atacurilor directe, a impactului neintenționat al politicilor de combatere a terorismului și al regimurilor de sancțiuni, a politizării, precum și a discursurilor înșelătoare;

5. solicită măsuri concrete pentru a asigura punerea în aplicare efectivă a măsurilor de protecție în materie de siguranță și securitate pentru lucrătorii umanitari, în conformitate cu Rezoluția 2730 (2024) a Consiliului de Securitate al ONU, inclusiv instituirea unor investigații, a transparenței și a unor anchete imparțiale privind încălcările DIU; subliniază necesitatea de a se ține seama de vulnerabilitatea mai mare a personalului local, care se confruntă cu riscuri sporite la adresa siguranței și securității sale, și de a asigura protecția specifică a acestuia; invită Comisia să sprijine măsurile de siguranță și securitate pentru protecția lucrătorilor umanitari și să solicite tragerea la răspundere pentru atacurile asupra acestora; reafirmă importanța mecanismelor de reacție rapidă ce

oferă asistență financiară, juridică și psihosocială imediată lucrătorilor umanitari care se confruntă cu arestări, intimidări sau alte incidente de securitate, pe baza unor modele precum inițiativa „Protecția lucrătorilor umanitari”;

6. își exprimă îngrijorarea cu privire la amenințările, hărțuirea și incriminarea în creștere a apărătorilor drepturilor omului și a voluntarilor umanitari în contexte de conflict și de criză; solicită UE să includă protecția acestora în angajamentul său umanitar și să o considere o prioritate; regretă încercările tot mai numeroase de a incrimina asistența umanitară fără motive legitime de îngrijorare, în special intervențiile care salvează vieți în cazul persoanelor care fug din calea conflictelor, a violenței, a persecuției sau a sărăciei; solicită adoptarea unui cadru juridic de protecție pentru a aborda incriminarea ajutorului, a combate impunitatea și a include derogări umanitare în regimurile de sancțiuni, precum și măsuri de prevenire a incriminării lucrătorilor umanitari prin legi de combatere a terorismului;

7. își confirmă sprijinul pentru multilateralism, cu ONU în centrul acestuia; subliniază că operațiunile UE trebuie să fie coordonate și coerente cu cele ale organismelor internaționale și invită Comisia să își continue sprijinul esențial acordat diferitelor entități ale ONU din domeniul umanitar pentru a apăra principiile umanitare și DIU; reafirmă obligația de a respecta și de a facilita mandatele entităților ONU și condamnă cu fermitate orice încercare de a obstrucționa, restricționa sau submina capacitatea agențiilor ONU de a-și îndeplini în mod eficace sarcinile umanitare;

8. subliniază necesitatea de a aborda urgent crizele umanitare fără precedent din Sudan și din Republica Democratică Congo (RDC), ambele fiind printre cele mai grave din lume în prezent, o treime din populația Sudanului având nevoie acută de asistență umanitară și fiind confirmate niveluri alarmante de insecuritate alimentară și de foamete în multe părți ale țării, situația fiind similară în RDC, unde 21 de milioane de persoane au nevoie de ajutor umanitar; invită toate părțile implicate în conflict să asigure un acces umanitar sigur și neîngrădit, în conformitate cu principiile umanitare, și să respecte și să protejeze personalul umanitar; invită, de asemenea, UE și statele sale membre să majoreze ajutorul umanitar acordat Sudanului, RDC și țărilor învecinate și, în special, să finanțeze sprijinul pentru supraviețuitorii violenței sexuale legate de conflicte, programele locale de reziliență și protecție, precum și programele de promovare a drepturilor femeilor și copiilor și a egalității de gen;

9. subliniază că ajutorul umanitar și, prin urmare, foametea nu trebuie niciodată politizate sau folosite ca armă și că ajutorul umanitar ar trebui să ajungă la civilii care au nevoie de el fără obstrucționare sau manipulare, în deplină conformitate cu DIU; afirmă din nou că locurile în care se distribuie ajutoare, civilii, lucrătorii umanitari și

membrii personalului medical trebuie să fie protejați și nu trebuie să devină ținte ale acțiunilor militare; își exprimă profunda indignare cu privire la uciderea a 508 lucrători umanitari în Gaza, precum și cu privire la atacurile repetate care vizează spitale și convoaie umanitare; se opune ferm oricărui sistem de distribuire a ajutorului în Gaza care este incompatibil cu principiile umanitare; regretă că acest sistem de distribuție a dus la uciderea a peste o mie de palestinieni care au încercat să obțină ajutor; solicită un răspuns și o anchetă la nivel internațional pentru a asigura tragerea la răspundere pentru posibilele încălcări ale dreptului internațional care au avut loc în siturile gestionate de Fundația Umanitară Gaza;

10. solicită furnizarea neîngrădită și pe scară largă a asistenței umanitare, sub coordonarea ONU și în conformitate cu principiile umanitare; solicită deschiderea tuturor punctelor relevante de trecere a frontierei, reamintind că refuzul accesului la ajutorul umanitar vital este o pedeapsă colectivă, constituind o crimă de război; subliniază necesitatea urgentă ca toate organismele umanitare internaționale, în special cele care fac parte din rețeaua ONU, în conformitate cu articolul 214 din TFUE, să aibă acces deplin, rapid, sigur și neîngrădit la Fâșia Gaza și pe întreg teritoriul acesteia; subliniază rolul central pe care îl joacă Agenția Organizației Națiunilor Unite de ajutorare și lucrări pentru refugiații palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA) în furnizarea de ajutor umanitar refugiaților palestinieni și regretă încercările de a eroda legitimitatea acestei agenții; solicită ca mandatul și finanțarea UNRWA să fie restabilite integral, cu o supraveghere și o responsabilitate solide, asigurându-se o finanțare pe termen lung, sustenabilă, multianuală și previzibilă pentru ca UNRWA reformată să furnizeze servicii vitale refugiaților palestinieni, și prevenindu-se alte crize umanitare;

11. solicită, de asemenea, ca asistența umanitară a UE să fie menținută și sporită în continuare pentru populația civilă afectată de războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, cu un accent deosebit pe nevoile persoanelor strămutate în interiorul țării, ale refugiaților, ale persoanelor în vârstă și ale copiilor, inclusiv ale victimelor deportărilor forțate în Federația Rusă și în teritoriile ocupate;

12. subliniază, în special, situația din Afganistan, țară care se confruntă cu o criză umanitară gravă și complexă, peste 23,7 milioane de persoane având nevoie de asistență; constată că este probabil ca situația să se deterioreze și mai mult din cauza expulzării refugiaților din Pakistan și Iran și a instabilității regionale actuale; salută angajamentul UE de a acorda sprijin în valoare de 266 de milioane EUR și solicită acțiuni locale specifice pentru a sprijini femeile și fetele;

13. solicită din nou Comisiei să elaboreze o strategie diplomatică umanitară a UE, împreună cu statele membre, cu Serviciul European

de Acțiune Externă (SEAE) și cu reprezentanții speciali ai UE (RSUE), în consultare cu actorii umanitari, astfel încât să se intensifice eforturile și să se asigure o abordare mai sistematică și mai coordonată a diplomației umanitare, adaptându-se în același timp la circumstanțele în continuă schimbare, utilizând toate instrumentele disponibile prin valorificarea importanței politice și economice a UE prin dialog politic și relații comerciale și de ajutor, pentru a asigura accesul umanitar, a proteja lucrătorii umanitari și spațiul umanitar în conflictele armate, inclusiv prin negocierea încetării ostilităților, a pauzelor umanitare și a pasajelor sigure pentru civili și ajutoare în conflictele active; încurajează Comisia, împreună cu statele membre, SEAE și RSUE, să se asigure că diplomația umanitară la nivel înalt se bazează în mod sistematic pe experiențele operaționale ale actorilor umanitari, care ar trebui consultați în mod regulat;

14. invită Comisia să consolideze acțiunile de prevenire a încălcărilor DIU și să remedieze problemele de monitorizare a încălcărilor DIU prin colectarea de date și acțiuni de promovare mai eficace, bazate pe dovezi;

15. pune în lumină faptul că este nevoie de acces umanitar independent la toate structurile pentru migranți, inclusiv centrele de detenție, punctele critice și zonele de frontieră informale, în care femeile și persoanele LGBTIQ+ se confruntă cu riscuri sporite de violență, exploatare și refuz al serviciilor esențiale, inclusiv al asistenței medicale sexuale și reproductive; solicită mecanisme transparente de monitorizare și responsabilitate în astfel de contexte;

Finanțarea ajutorului umanitar

16. salută majorarea propusă a finanțării umanitare la 25 de miliarde EUR pentru un instrument „Europa globală” și solicită o creștere semnificativă a nivelului finanțării umanitare în următorul CFM și asigurarea unei finanțări adecvate, previzibile și susținute, subliniind, în același timp, că flexibilitatea ajutorului umanitar ar trebui să fie bine circumscrisă, în special având în vedere decalajul tot mai mare dintre nevoile umanitare și finanțare, dar și pentru a întări interesul UE de a promova pacea și stabilitatea la nivel mondial și credibilitatea sa internațională ca actor umanitar principial și donator fiabil; recomandă cu fermitate ca toate instituțiile UE și statele membre să depună eforturi pentru a promova cooperarea internațională în vederea abordării în comun a provocărilor umanitare globale, în special a insecurității alimentare la nivel mondial;

17. invită Comisia să mențină linii bugetare și instrumente separate pentru ajutorul umanitar, pentru a respecta principiile neutralității, independenței și imparțialității; se opune fuzionării sugerate a Instrumentului de ajutor umanitar al UE cu Instrumentul de

vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – „Europa globală” în următorul CFM și subliniază necesitatea de a se asigura că rezerva pentru ajutoare de urgență are capacitatea de a răspunde, atunci când este necesar, atât nevoilor interne, cât și celor externe ale UE;

18. solicită Comisiei să asigure, în următorul CFM, o flexibilitate sporită, însoțită de mai multă transparență, care să funcționeze în beneficiul acțiunii umanitare a UE și care să nu fie în detrimentul neutralității, impactului, credibilității și previzibilității acesteia; reamintește că transparența este esențială pentru a se asigura că următorul CFM este protejat împotriva utilizării abuzive, a fraudei și a încălcărilor principiilor statului de drept și ale valorilor Uniunii și pentru a se asigura că ajutorul umanitar și pentru dezvoltare finanțat de Uniune ajunge la populațiile civile aflate în dificultate; invită Comisia să își intensifice mecanismele de monitorizare și să asigure o selecție riguroasă a partenerilor locali, o monitorizare strictă a utilizării fondurilor și o cooperare consolidată cu statele membre și cu actorii internaționali, în vederea prevenirii riscului de deturnare sau abuz; solicită mecanisme mai puternice de supraveghere democratică în ceea ce privește alocarea și utilizarea fondurilor umanitare ale UE, ținând seama de recomandările organizațiilor societății civile în monitorizarea și evaluarea operațiunilor umanitare finanțate de UE;

19. reafirmă că credibilitatea UE ca actor umanitar mondial se bazează pe menținerea implicării sale angajate, principiale, susținute și incluzive în regiunile afectate de crize umanitare, inclusiv în contexte fragile și crize uitate; reiterează faptul că ajutorul umanitar nu trebuie subordonat obiectivelor geopolitice, de control al migrației sau de securitate și avertizează cu privire la instrumentalizarea acțiunii umanitare pentru a servi obiectivelor de politică externă ale UE sau ale statelor sale membre;

20. invită din nou Comisia să elaboreze o abordare mai armonizată în ceea ce privește crizele uitate și să prezinte rapoarte cu privire la angajamentul său de a aloca crizelor uitate 15 % din bugetul său anual inițial destinat ajutorului umanitar și de a preveni transferul de resurse dinspre crize deja subfinanțate; invită Consiliul să coordoneze mai bine atenția și sprijinul statelor membre pentru aceste crize;

21. subliniază provocările speciale cu care se confruntă copiii și persoanele cu dizabilități și familiile acestora în ceea ce privește accesul la ajutorul umanitar; subliniază că, în prezent, doar o mică parte din AOD (12 %) este destinată copiilor, în comparație cu procentul semnificativ al acestora în rândul populației țărilor care beneficiază de AOD, chiar dacă investițiile în copii – și nu doar în priorități sectoriale individuale – favorizează îmbunătățirea durabilă a nivelului de trai al acestora, precum și al întregii comunități; subliniază că este important să se acorde prioritate

nevoilor specifice ale copiilor, în special educației și protecției copilului, în toate etapele răspunsului umanitar, inclusiv pregătirii, ajutorului de urgență și redresării; subliniază că protejarea drepturilor și a bunăstării copiilor este esențială pentru reziliența pe termen lung și dezvoltarea durabilă; invită Comisia și statele membre să asigure mecanisme specifice de finanțare, programare și coordonare pentru a răspunde nevoilor specifice ale copiilor în contexte umanitare;

22. subliniază necesitatea ca finanțarea publică să rămână o resursă primară pentru ajutorul umanitar, având în vedere responsabilitatea statelor de a asigura o finanțare adecvată și susținută, recunoscând, în același timp, că doar finanțarea publică nu va fi suficientă pentru a elimina deficitul de finanțare a ajutorului umanitar și subliniind că trebuie luate în considerare noi surse de finanțare, inclusiv din sectorul privat; încurajează, prin urmare, Comisia și statele membre să extindă baza de resurse prin sprijinirea dezvoltării unor abordări și parteneriate inovatoare pentru a acoperi deficitul de finanțare a ajutorului umanitar în cooperare cu instituțiile financiare internaționale, băncile multilaterale de dezvoltare, sectorul privat – cu condiția ca orice angajament privat să respecte principiile umanitare și transparența deplină – și comunitatea științifică, pentru a completa asistența umanitară publică internațională și a elimina deficitul de finanțare a ajutorului umanitar la nivel mondial; invită Comisia și statele membre să exploreze mecanisme de finanțare progresive și sustenabile pentru ajutorul umanitar; subliniază necesitatea cooperării cu țările donatoare emergente în vederea creșterii contribuției acestora la ajutorul umanitar;

23. salută inițiativa „Resetarea umanitară” lansată de ONU și subliniază că aceasta trebuie să fie o oportunitate de a consolida principiile umanitare și un sistem bazat pe nevoi și centrat pe oameni, și nu doar să fie determinată de reducerea costurilor; subliniază că, la fel de important pentru a obține o mai mare eficiență și eficacitate, este să se asigure responsabilitatea pentru rezultate și că sectoarele critice, cum ar fi mandatele de protecție și măsurile de combatere a violenței de gen, rămân în centrul atenției ca sector care salvează vieți;

24. salută eforturile semnificative ale Comisiei de a face lanțurile de aprovizionare umanitare mai eficace și mai eficiente, având în vedere că acestea reprezintă aproape 70 % din costurile umanitare, ceea ce face din acesta un domeniu de interes esențial atunci când abordează deficitul de finanțare tot mai mare; încurajează Comisia să continue să dezvolte și să sprijine o abordare strategică a lanțurilor de aprovizionare;

25. invită statele membre să își îndeplinească angajamentul colectiv de a furniza cel puțin 0,7 % din venitul național brut (VNB) ca asistență oficială pentru dezvoltare (AOD), să îndeplinească obiectivul AOD de

0,2 % din VNB pentru țările cel mai puțin dezvoltate până în 2030 și să aloce 10 % din AOD acțiunilor umanitare; invită Comisia să se asigure că ajutorul umanitar răspunde în mod adecvat nevoilor femeilor și fetelor ca investiție strategică cu impact pozitiv pe termen lung pentru toți, regretând, în același timp, că organizațiile pentru drepturile femeilor continuă să fie subfinanțate în mod sistematic, primind mai puțin de 1 % din AOD la nivel mondial[23];

26. își exprimă îngrijorarea cu privire la posibila reducere vizând delegațiile UE, inclusiv în țările terțe în care se acordă asistență umanitară semnificativă; consideră, dimpotrivă, că este esențial să se consolideze aceste structuri în cele mai afectate țări;

Elaborarea unei abordări integrate a contextelor fragile

27. subliniază că, dată fiind diversitatea contextelor fragile, este nevoie de abordări adaptate și de instrumente financiare specifice, care să încurajeze acțiunea concertată a actorilor din domeniul umanitar, al dezvoltării și al păcii, respectând în același timp mandatul distinct al acțiunii umanitare bazate pe principii, cu un accent deosebit pe colaborarea cu actorii locali și pe capacitarea acestora, atât în procesele decizionale, cât și în punerea în aplicare a programelor; invită Comisia și statele membre să mențină și să intensifice implicarea în contexte fragile și afectate de conflicte;

28. invită Comisia să adopte comunicarea privind ajutorul umanitar prevăzută în programul său de lucru pentru 2026, axată pe o abordare ambițioasă, centrată pe oameni și integrată a fragilității, precum și pe mecanismele de punere în aplicare a acesteia, și să consulte Parlamentul cu privire la pregătirea și punerea în aplicare a acestei strategii; salută intenția comunicată de Comisie de a pregăti o strategie integrată pentru a aborda fragilitatea și conflictele; subliniază că este important să se elaboreze o astfel de strategie cu o finanțare adaptată în mod corespunzător, specifică contextului, care să abordeze provocările interconectate legate de pace, dezvoltare, acțiunile climatice și nevoile umanitare, inclusiv printr-o colaborare mai strânsă cu sectorul privat local, cu respectarea deplină a principiilor umanitare; având în vedere această strategie, invită Comisia să țină seama de dimensiunea de gen;

29. invită Comisia să se asigure că țările nu sunt prinse în cicluri nesfârșite de ajutor umanitar, ci mai degrabă pot trece la dezvoltarea durabilă, astfel încât să consolideze comunitățile locale și să prevină dependența de aprovizionarea externă, prin finanțarea serviciilor esențiale, cum ar fi educația, sănătatea și infrastructura esențială,

---

23 Sinteză politică a ODI – „Where next for feminist foreign policy on funding feminist movements?” (Ce urmează pentru politica externă feministă privind finanțarea mișcărilor feministe?)- https://media.odi.org/documents/ODI-ET-FundingMovements-PB-EN-May24-Final.pdf, mai 2024.

inclusiv și dincolo de Global Gateway, care are potențialul de a promova o serie de ODD-uri interconectate, prin mobilizarea mai multor surse de finanțare, inclusiv a investițiilor din sectorul privat, și prin respectarea standardelor sociale și de mediu care ar putea duce la o creștere accelerată, la crearea de locuri de muncă decente, la reducerea sărăciei și a inegalității veniturilor, asigurând o dezvoltare mai rezilientă și mai favorabilă incluziunii, în care nimeni nu este lăsat în urmă; invită Comisia să utilizeze instrumentele de cooperare ale UE pentru planurile de dezvoltare locală prin intermediul unor proiecte specifice, dedicate, care au fost deja încercate și testate de statele membre;

30. reamintește că schimbările climatice reprezintă unul dintre principalii factori determinanți ai conflictelor, secetei, foametei și migrației; subliniază că creșterea nivelului mării poate reprezenta o amenințare existențială pentru statele insulare mici în curs de dezvoltare, care se numără printre țările cele mai vulnerabile la schimbările climatice;

Promovarea unor răspunsuri umanitare eficace prin punerea în aplicare a abordării bazate pe legătura dintre domeniul umanitar, dezvoltare și pace, localizarea ajutorului și acțiuni anticipative

31. invită UE să avanseze în punerea în aplicare a legăturii triple pentru a aborda principalele cauze ale crizelor și pentru a sprijini consolidarea rezilienței, în special în contexte fragile și afectate de conflicte, prin sprijinirea organizațiilor locale, inclusiv a organizațiilor de tineret și conduse de femei, a organizațiilor bazate pe credință, care joacă un rol esențial în răspunsul la crizele umanitare și prin asigurarea participării lor depline, egale și semnificative la ciclul programului umanitar și la spațiile decizionale de la toate nivelurile;

32. invită Comisia să își îndeplinească angajamentul de a canaliza cel puțin 25 % din finanțarea sa umanitară către actorii locali până în 2027, inclusiv prin utilizarea fondurilor comune la nivel de țară și a altor mecanisme de finanțare care acordă prioritate actorilor locali, precum și să exploreze modalități de a oferi granturi direct organizațiilor locale și de a contribui la consolidarea capacităților acestora de a îndeplini cerințele de reglementare, transparență și responsabilitate; invită UE să acorde prioritate finanțării organizațiilor locale care oferă asistență tinerilor, femeilor, persoanelor cu dizabilități, persoanelor LGBTQI+ și altor grupuri vulnerabile;

33. invită Comisia să acorde prioritate, în următorul CFM, finanțării multianuale pentru prevenirea conflictelor și consolidarea păcii, pentru a întări legăturile dintre mecanismele umanitare și de răspuns în situații de criză și programarea pe termen mai lung a consolidării păcii și a dezvoltării; subliniază că este important să se

consolideze mecanismele de coordonare pe teren în cadrul acțiunilor umanitare, de dezvoltare și de consolidare a păcii ale UE pentru a asigura rezultate comune și coerente, inclusiv prin abordarea „Echipa Europa”; subliniază importanța parteneriatului UE-ONU în consolidarea legăturii dintre ajutorul umanitar, dezvoltare și pace, acordând o atenție deosebită fetelor și femeilor tinere, persoanelor cu dizabilități, copiilor și persoanelor în vârstă aflate în situații vulnerabile, și subliniază importanța finanțării UE pentru sistemul ONU; consideră că inegalitățile structurale continuă să influențeze dinamica puterii intervențiilor umanitare, accesul la finanțare și participarea la procesul decizional; solicită o abordare mai incluzivă, mai echitabilă și bazată pe drepturi a politicii umanitare a UE, cu un leadership sporit din partea actorilor locali și marginalizați din punct de vedere istoric;

34. constată că acțiunile anticipative derulate înainte de producerea crizelor umanitare în contexte cu risc ridicat de apariție a unor situații de criză reprezintă o modalitate eficientă de a preveni sau a atenua nevoile umanitare viitoare, precum și de sprijinire a capacității comunităților de a absorbi șocurile și de a se adapta la acestea și de a-și consolida reziliența; încurajează Comisia și statele membre să se asigure că investițiile în prevenire, acțiuni anticipative și pregătirea pentru dezastre sunt menținute pentru a atenua impactul crizelor asupra populațiilor și sistemelor;

35. insistă că este nevoie de o abordare bazată pe dovezi a acțiunilor anticipative, în special în contexte fragile și vulnerabile din punct de vedere climatic, pentru a spori disponibilitatea datelor de calitate și a analizelor de risc, cu scopul de a îmbunătăți sistemele de alertă timpurie și de a integra previziunile privind riscurile în planificarea umanitară;

36. încurajează statele membre să își intensifice în mod semnificativ investițiile în acțiuni anticipative integrate și conduse la nivel local, cum ar fi investițiile în sistemele de alertă timpurie, analiza riscurilor și reziliența comunității, precum și o creștere a ponderii fondurilor pentru climă dedicate consolidării rezilienței și adaptării în țările și regiunile cele mai predispuse la dezastre, subliniind importanța implicării unui grup divers de actori, inclusiv a organizațiilor societății civile și a rețelelor de la nivel local, în acțiuni anticipative, inclusiv în finanțarea bazată pe previziuni, precum și în pregătirea pentru dezastre și gestionarea riscurilor, în special în contexte fragile și vulnerabile din punct de vedere climatic;

25 de ani de la Rezoluția 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al ONU: către o abordare a ajutorului umanitar care să ia în considerare dimensiunea de gen

37. salută progresele înregistrate în punerea în aplicare a Rezoluției 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al ONU și a

Agendei privind femeile, pacea și securitatea, un instrument esențial pentru asigurarea respectării drepturilor femeilor și fetelor în orice situație; ia act de faptul că, la 25 de ani de la adoptarea sa, există în continuare mari lacune în materie de punere în aplicare, femeile fiind încă marginalizate în procesele de pace și afectate în mod disproporționat de conflicte și crize, inclusiv prin violența de gen larg răspândită, fiind nevoie de un sprijin politic și financiar sporit pentru agendă din partea UE, ca un catalizator pentru pacea și dezvoltarea sustenabile și de lungă durată și investiții în acestea; invită Comisia și SEAE să continue să facă din promovarea egalității de gen și a drepturilor și capacitării femeilor, inclusiv punerea în aplicare a ODD 5, o prioritate în toate acțiunile externe ale UE; solicită UE și statelor membre să acorde prioritate punerii în aplicare a Agendei privind femeile, pacea și securitatea;

38. invită toate părțile implicate în conflicte armate să ia măsuri pentru a promova sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente ale femeilor și fetelor și pentru a le proteja de toate formele de violență sexuală și de gen legate de conflicte, în special de viol, recunoscând că astfel de violențe se intensifică adesea în timpul conflictelor și pot fi utilizate în mod sistematic ca armă de război; subliniază legătura profundă dintre conflictele armate și crizele umanitare și climatice și creșterea migrației ilegale, a traficului de persoane și a riscului de exploatare, care afectează disproporționat femeile și fetele; subliniază importanța participării active, depline, egale și semnificative a femeilor în toate etapele unui proces de pace, inclusiv în negocierile de încetare a focului, în eforturile de mediere, în prevenirea și soluționarea conflictelor armate, în consolidarea păcii și în reconstrucția post-conflict; invită Comisia, SEAE și statele membre să-și intensifice eforturile pentru a ține seama - la elaborarea strategiilor de prevenire a conflictelor, de mediere și de consolidare a păcii - de nevoile și contribuțiile specifice ale femeilor și fetelor;

39. subliniază că femeile în contexte umanitare ar trebui să fie recunoscute nu doar ca victime, ci și ca agenți ai schimbării, care impulsionează activ obținerea de transformări pozitive și-și modelează propriile destine; subliniază rolul esențial jucat de femei în calitate de actori din prima linie și lideri ai comunității și de organizațiile conduse de femei în contexte umanitare, în eforturile de pregătire, răspuns și redresare, oferind servicii vitale, cum ar fi adăposturi, servicii de sănătate sexuală și reproductivă, servicii furnizate în cazuri de violență de gen, asistență în numerar, protecție de încredere la nivelul comunității și care promovează drepturile și nevoile femeilor, fetelor și populațiilor marginalizate și stimulează eforturile de consolidare a păcii și de dezvoltare în comunitățile lor, deși primesc doar 0,3 % din ajutorul bilateral în statele fragile;

40. regretă că organizațiile locale conduse de femei sunt printre cele mai afectate de recentele reduceri ale ajutorului extern, jumătate dintre

acestea fiind expuse riscului de a fi închise, și încurajează o mai bună colaborare cu acestea în programarea umanitară[24]; invită Comisia să aloce o finanțare specifică, sustenabilă, flexibilă și multianuală, să mențină parteneriatele existente, să simplifice accesul la fonduri și să își extindă sprijinul pentru organizațiile locale conduse de femei în contexte umanitare, să asigure un sistem mai eficace, mai favorabil incluziunii și mai responsabil, să realizeze acest lucru prin creșterea finanțării sale pentru organizațiile locale conduse de femei, prin consolidarea monitorizării și a responsabilității privind finanțarea umanitară pentru organizațiile locale conduse de femei, prin adaptarea mecanismelor și a proceselor de finanțare existente pentru a răspunde mai bine nevoilor și capacităților lor, precum și prin creșterea nivelurilor de finanțare multianuală directă pusă la dispoziția acestora; constată cu regret că aproape jumătate (47 %) dintre organizațiile conduse de femei și organizațiile de femei intervievate se așteaptă să se închidă în termen de șase luni dacă se mențin nivelurile actuale de finanțare, în timp ce peste o treime (35 %) se află într-o situație de incertitudine, nereușind să își planifice sau să își mențină activitatea, și doar 18 % declară că anticipează că vor putea rămâne operaționale timp de peste un an[25]; invită Comisia și statele membre să ofere 5 % din ajutorul lor în contexte fragile organizațiilor conduse de femei și organizațiilor pentru drepturile femeilor printr-o finanțare flexibilă și pe termen lung, inclusiv prin angajarea a cel puțin 5 % din finanțarea lor AOD pentru a sprijini aceste organizații în următorul CFM;

41. încurajează Comisia, SEAE și statele membre să promoveze abordări receptive la dimensiunea de gen în intervențiile umanitare și să își intensifice sprijinul pentru participarea femeilor la procesele decizionale din domeniul umanitar, sprijinind crearea condițiilor pentru ca femeile să preia roluri de conducere în contexte de criză și asigurându-se că se acordă prioritate perspectivelor și nevoilor acestora în conceperea și acordarea ajutorului, în conformitate cu obiectivele Rezoluției 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al ONU; invită Comisia să aplice o abordare incluzivă, intersecțională și receptivă la dimensiunea de gen în toate planificările umanitare, ținând seama de nevoile și drepturile specifice ale femeilor, fetelor, persoanelor cu dizabilități, persoanelor LGBTQI+ și ale altor grupuri marginalizate; invită Comisia și statele membre să se asigure că aceste grupuri participă în mod semnificativ la conceperea, implementarea și evaluarea programelor de ajutor umanitar;

---

24 ONU Femei, „Humanitarian funding cuts threaten women's rights:What's at stake and how to help” (Reducerea finanțării umanitare amenință drepturile femeilor: care este miza și ce se poate face), 13 mai 2025.

25 ONU Femei, „At a breaking point:The impact of foreign aid cuts on women's organizations in humanitarian crises worldwide”(Un punct de cotitură: impactul reducerii ajutorului extern asupra organizațiilor de femei în crizele umanitare din întreaga lume), aprilie 2025.

consideră că este necesar să se acorde prioritate persoanelor cu dizabilități în cadrul ajutorului umanitar finanțat de UE, abordând în special nevoile și prioritățile femeilor și copiilor cu dizabilități, inclusiv prin furnizarea de finanțare organizațiilor și rețelelor locale de femei și fete cu dizabilități, care sunt adesea cele mai în măsură să răspundă nevoilor, dar care sunt cele mai afectate de reducerile de finanțare;

42. invită Comisia să se asigure că egalitatea de gen rămâne o prioritate în reformarea și restructurarea sistemului umanitar ca parte a inițiativei „Resetarea umanitară” condusă de ONU, protejând finanțarea și mecanismele critice, cum ar fi menținerea unui cluster specific în cadrul sistemului umanitar, care să includă acțiuni specializate privind violența de gen, egalitatea de gen și protecția împotriva exploatării și a abuzului sexual, ca servicii esențiale de salvare de vieți omenești; invită Comisia să asigure punerea în aplicare sistematică a unei analize de gen riguroase, a colectării de date defalcate în funcție de gen, a integrării dimensiunii de gen în buget și a evaluărilor impactului de gen, precum și dezvoltarea unei expertize specifice în materie de gen în cadrul Comisiei, pentru a sprijini astfel de roluri în organizațiile partenere și pentru a consolida în continuare utilizarea indicatorului UE de gen și vârstă; salută numărul tot mai mare de persoane de contact pentru chestiuni legate de gen și oficializarea lor, 99 % dintre delegațiile UE și 87 % dintre serviciile centrale dispunând în prezent de astfel de persoane;

43. reiterează necesitatea de a acorda prioritate și de a pune la dispoziție în timp util servicii adecvate de sănătate sexuală și reproductivă în toate răspunsurile umanitare, inclusiv prin punerea în aplicare a pachetului minim de servicii inițiale pentru sănătatea reproductivă în situații de urgență și prin tranziția către servicii cuprinzătoare, în măsura în care situația o permite;

44. își reiterează apelul pentru punerea în aplicare deplină a Rezoluției 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al ONU și a rezoluțiilor sale ulterioare de către UE și statele sale membre; salută, în acest sens, progresele înregistrate în ceea ce privește Planul de acțiune al UE privind FPS și GAP III și subliniază importanța prezentării de către Comisie a unui GAP IV și necesitatea unor resurse adecvate pentru punerea sa în aplicare; regretă că, de la lansarea GAP III, doar 3,8 % din toate acțiunile care iau în considerare dimensiunea de gen/specifice au ca obiectiv principal egalitatea de gen; invită Comisia să se asigure că 85 % din toate acțiunile externe noi includ dimensiunea de gen ca obiectiv semnificativ sau principal și că 20 % din ajutorul oficial pentru dezvoltare din fiecare țară este alocat programelor al căror obiectiv principal este egalitatea de gen;

45. își exprimă profunda îngrijorare față de influența crescândă a mișcărilor fundamentaliste ultra-conservatoare, anti-gen și religioase – atât în interiorul, cât și în afara UE – care vizează subminarea

drepturilor fundamentale ale femeilor și fetelor, inclusiv în situațiile umanitare; subliniază că astfel de mișcări răspândesc adesea dezinformarea, stigmatizează serviciile de sănătate sexuală și reproductivă și slăbesc protecția femeilor împotriva violenței de gen; invită Comisia, SEAE și statele membre să se asigure că programele umanitare finanțate de UE rămân ferm ancorate în standardele internaționale privind drepturile omului și egalitatea de gen și să sprijine activ organizațiile societății civile vizate de actorii anti-drepturi;

46. trage un semnal de alarmă privind violența instituțională și neglijența actorilor umanitari, inclusiv programarea insensibilă la problematica genului, mediile nesigure pentru femei și persoanele LGBTQI+ și lipsa tragerii la răspundere pentru abuzuri; solicită standarde obligatorii privind dimensiunea de gen, sisteme de raportare cuprinzătoare și politici de toleranță zero în toate operațiunile umanitare finanțate de UE;

°

° °

47. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Serviciului European de Acțiune Externă.